

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

09 лютого 2017 року

м. Попасна

Попаснянський районний суд Луганської області у складі головуючого судді Мазура М.В., суддів ОСОБА_14, ОСОБА_15, за участі секретаря судового засідання ОСОБА_16, прокурора ОСОБА_17, захисників ОСОБА_1, ОСОБА_2,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального судового провадження кримінальне провадження № 12014130240002930 від 16.12.2014 р. про обвинувачення

ОСОБА_3, громадянина України, який народився ІНФОРМАЦІЯ_4 в м.Рубіжне Луганської області, має вищу освіту, не працює, не одружений, зареєстрований за адресою: АДРЕСА_1, раніше судимий: 26.12.2013 Рубіжанським міським судом Луганської області за [ст. 289 ч. 2 КК України](#) до позбавлення волі на строк 5 років, на підставі [ст. 75 КК України](#) від відбуття покарання звільнений на строк 2 роки,

ОСОБА_4, громадянина України, який народився ІНФОРМАЦІЯ_3 в с.Курячівка Марківського району Луганської області, має повну загальну середню освіту, не працює, не одружений, раніше не судимий, зареєстрований за адресою: АДРЕСА_2,

у вчиненні злочинів, передбачених ч.2 ст.[28](#) ч.4 ст.[260](#), ч.1 ст.[263](#), ч.2 ст.[28](#) ч.2 ст.[437 КК України](#),

встановив:

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися в Україні, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням службові особи Збройних сил Російської Федерації на території Російської Федерації вступили в злочинну змову та домовилися про здійснення протиправних умисних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого [Конституцією України](#). Досягти вказаної мети вказані особи вирішили шляхом ведення агресивної війни проти України, у тому числі з використанням підрозділів Збройних Сил Російської Федерації, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів. При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії безумовно призведуть до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і бажали їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу, невстановлені на цей час досудовим розслідуванням службові особи Збройних сил Російської Федерації, досудове розслідування щодо яких здійснюється у іншому кримінальному провадженні, діючи за попередньою змовою групою осіб, на території РФ розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних

засобів, застосування засобів прихованого характеру, які полягали у використанні протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України, формуванні під інформаційним впливом внутрішньої опозиції для створення постійно діючого фронту по всій території України.

У подальшому, невідомі на цей час досудовим розслідуванням службові особи Збройних сил Російської Федерації, продовжуючи виконання вказаного злочинного плану, діючи за попередньою змовою групою осіб, у супереччю вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували, розв'язали і почали агресивну війну проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України - Автономну Республіку Крим і м. Севастополь, здійснили тимчасову окупацію вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого [Конституцією України](#).

Реалізуючи плани щодо ведення агресивної війни проти України службові особи ЗС РФ на початку березня 2014 року віддали злочинні накази щодо ведення бойових дій, здійснення розвідувальної і диверсійної діяльності проти підрозділів українських військових формувань на території України, а також надання сприяння діяльності створеного на території м. Луганська та Луганської області не передбаченого законом збройного формування та його учасникам, в тому числі ОСОБА_4 та ОСОБА_3, які увійшли до структурного підрозділу зазначеного формування восени 2014 року.

Так, восени 2014 року, точний час та дату під час досудового розслідування встановити не виявилось можливим, до структурного підрозділу не передбаченого законом збройного формування, діючого на території міста Луганська та Луганської області, створеного особами, щодо яких здійснюється окреме кримінальне провадження, на добровільній основі увійшли ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_3 та ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_4, які вступили в злочинну змову та за попередньою змовою мали умисел приймати активну участь в діяльності даного збройного формування, при цьому розуміючи, що вона спрямована на заволодіння окремими територіями та їх утримання, силову підтримку окремих владних структур, знищення живої сили супротивника з використанням вогнепальної зброї, вибухових речовин та іншої зброї.

Надалі ОСОБА_4 та ОСОБА_3, діючи умисно, тобто усвідомлюючи суспільно небезпечний характер вчинюваних дій, з особистих мотивів, разом з іншими невідомими особами з метою фіксації місць розташування збройних сил України їх кількості, озброєння, у разі необхідності вступу в бойові зіткнення з підрозділами збройних сил України, здійснили вихід на розвідувальне завдання під час якого здійснювали розвідку позицій військовослужбовців Збройних сил України в районі смт. Донецьке, м. Кіровська, Луганської області та смт. Новотошківка, Попаснянського району, Луганської області.

Так, 13 грудня 2014 року ОСОБА_4 та ОСОБА_3 разом з іншими невідомими особами, перебуваючи у складі розвідувального батальйону, розуміючи незаконність діяльності формування, участь у діяльності якого вони

брали, будучи озброєними автоматичною зброєю та боєприпасами до неї, які отримали при невстановлених обставинах, у складі групи з восьми чоловік виїхали з міста Луганська до смт. Донецьке м. Кіровська Луганської області з метою виконання завдання, пов'язаного з фіксуванням на відеокамеру місця розташування опорного пункту 24 механізованої бригади, отримання інформації про кількість військових ЗСУ, кількість та вид бойової техніки в районі смт. Новотошківка Попаснянського району Луганської області.

Після цього в ніч з 14 на 15 грудня 2014 року з смт. Донецьке, м. Кіровська, Луганської області, ОСОБА_4, продовжуючи діяти за попередньою змовою з ОСОБА_3 і з іншими невстановленими особами зі складу учасників не передбаченого законом збройного формування, маючи при собі автоматичну зброю, боєприпаси до неї та не менше двох гранат вийшли в напрямку опорного пункту 24 механізованої бригади, розташованої в районі смт. Новотошківка Попаснянського району Луганської області.

Прибувши до місця розташування опорного пункту 24 механізованої бригади, на відстані 25-30 метрів ОСОБА_4 разом з ОСОБА_3 та іншими невстановленими особами зі складу учасників не передбаченого законом збройного формування, почали стріляти в бік військових ЗС України, які на той час знаходились на чергуванні у зазначеному місці з метою виконання завдання, на що військові ЗС України почали стріляти у відповідь.

Після чого, ОСОБА_4 разом з ОСОБА_3 та іншими невстановленими особами зі складу учасників не передбаченого законом збройного формування, почали відступати та під час відступу ОСОБА_4, проходячи по лісосмузі, наступив на невстановлений вибуховий предмет, що призвело до вибуху, в результаті чого він отримав тілесні ушкодження, а саме: мінно-вибухову травму, осколкове поранення правого стегна, вогнепальний перелом правої стегнової кістки, осколкове поранення в області правого плечового суглоба, правої половини грудної клітини.

У свою чергу ОСОБА_3, який знаходився поряд з ОСОБА_4, отримав тілесні ушкодження наступного характеру: мінно-вибухову травму, проникаюче поранення черевної порожнини з множинними пошкодженнями тонкої кишки, внутрішньочеревна кровотеча, осколкове поранення лівого плеча, правого ліктьового суглоба, лівої гомілки, перелом великої гомілкової кістки, травматичний шок 1 ст.

При виявленні ОСОБА_3 і ОСОБА_4 на місці події, при них були боєприпаси: у ОСОБА_4 - 8 шт. придатних до вибуху (пострілу) 40 мм гранатометних пострілі ВОГ-25 та 60 шт. придатних до стрільби патронів калібру 7,62 мм зразка 1943 р., призначених для стрільби зі стрілецької зброї - АК, АКМ, АКМС РПК, РПКС; у ОСОБА_3 - 90 шт. придатних до стрільби патронів калібру 7,62 мм зразка 1943 р., призначених для стрільби зі стрілецької зброї - АК, АКМ, АКМС РПК, РПКС, а також деяких моделей нарізної мисливської зброї (карабін «Сайга», «Архар» та ін.).

Після отримання вищезазначених тілесних ушкоджень ОСОБА_4 і ОСОБА_3 було виявлено військовими ЗС України та направлено на лікування до центральної міської лікарні міста Лисичанська Луганської області.

У судове засідання обвинувачені ОСОБА_4 і ОСОБА_3 не з'явилися, про час і місце судового розгляду були повідомлені через оголошення в газеті «Урядовий кур'єр» та за останнім відомим місцем проживання.

Відповідно до ухвали суду від 05.09.2016 року за клопотанням прокурора було прийнято рішення здійснювати судовий розгляд за відсутності обвинувачених (*in absentia*) у порядку спеціального судового провадження у зв'язку з тим, що вони переховуються на тимчасово окупованій території України.

Адвокати заявили, що під час досудового розслідування їх підзахисні повідомили їм, що вони свою вину не визнають, тому вони дотримуються цієї позиції. Зокрема, не заперечуючи факт збройної агресії з боку Російської Федерації, на думку адвокатів, стороною обвинувачення не надано належних і допустимих доказів на підтвердження вини їх підзахисних у інкримінованих їм діяннях.

У судовому засіданні були досліджені наступні докази:

- рапорт від 15.12.2014 співробітника оперативної групи ДКР СБУ Поліщука Д.С. про виявлене кримінальне правопорушення, згідно якого в діях ОСОБА_4 містяться ознаки злочину, передбаченого [ст.260 ч.2 КК України](#);

- рапорт оперативного чергового Лисичанського МВ ГУМВСУ у Луганській області про те, що 15.12.2014 від медичної сестри травматологічного відділення Лисичанської лікарні надійшло повідомлення про те, що до медичного закладу доставлено ОСОБА_4 з тілесними ушкодженнями: мінно-вибухова травма, осколкове поранення стегна справа;

- довідка лікаря ОСОБА_8 про те, що 15.12.2014 о 12 год. 30 хв. в травматологічне відділення ЦМЛ ім. Титова м. Лисичанська Луганської області було доставлено ОСОБА_4 з діагнозом: мінно-вибухова травма; осколкове поранення правого стегна; вогнепальний перелом в/з правої стегнової кістки; осколкове поранення в області правого плечового суглоба правої половини грудної клітини;

- протокол огляду місця події від 15.12.2014, згідно якого у відділенні екстреної невідкладної допомоги ЦМЛ ім. Титова м. Лисичанська вилучено та оглянуто одяг та ін. предмети ОСОБА_4;

- рапорт від 15.12.2014 співробітника оперативної групи ДКР СБУ ОСОБА_9 про виявлене кримінальне правопорушення, згідно якого в діях ОСОБА_3 містяться ознаки злочину, передбаченого [ст.260 ч.2 КК України](#);

- рапорт оперативного чергового Лисичанського МВ ГУМВСУ у Луганській області про те, що 15.12.2014 від медичної сестри травматологічного відділення Лисичанської лікарні надійшло повідомлення про те, що до медичного закладу доставлено ОСОБА_3 з тілесними ушкодженнями: мінно-вибухова травма, проникаюче поранення черевної порожнини з множинними пошкодженнями тонкої кишки, внутрішньочеревна кровотеча; осколкове поранення лівого плеча, правого ліктьового суглоба, лівої гомілки, перелом великої гомілкової кістки; травматичний шок 1 ст.;

- довідка лікаря ОСОБА_10 про те, що 15.12.2014 о 13 год. 00 хв. в травматологічне відділення ЦМЛ ім. Титова м. Лисичанська поступив ОСОБА_3 з діагнозом: мінно-вибухова травма, проникаюче поранення черевної порожнини з множинними пошкодженнями тонкої кишки, внутрішньочеревна кровотеча. Осколкове поранення лівого плеча, правого ліктьового суглоба, лівої гомілки, перелом великої гомілкової кістки; травматичний шок 1 ст.;

- протокол огляду місця події від 15.12.2014, згідно якого у відділенні екстреної невідкладної допомоги ЦМЛ ім. Титова м. Лисичанська вилучено та оглянуто одяг та ін. предмети ОСОБА_3;

- показання свідка ОСОБА_11, які були отримані відповідно до [ст.225 КПК України](#) та згідно яких він є військовослужбовцем 5-го батальйону 24 окремої механізованої бригади ЗСУ. 15.12.2014 він ніс бойове чергування поблизу с. Новотошківське Луганської області. Приблизно о 01 год. 30 хв. зі сторони с. Голубівське в сторону їх опорного пункту пролунали постріли з автоматичної стрілецької зброї та ручних гранатометів. В цілях оборони та з метою відбиття нападу бійцями батальйону було відкрито зустрічний вогонь. Потім вони почули вибух у лісосмузі, де були встановлені розтяжки. Після припинення вогню військовослужбовцями ЗСУ був здійснений рейд в напрямку, з якого по ним вели вогонь з метою виявлення позицій бойовиків. У ході пошуку було виявлено двох осіб, які були у військовому одязі, назвалися ОСОБА_3 і Віталіком. При них були боєприпаси, магазини до автомату, розгрузочні жилети, російські сухпайки та ін. Також свідок сказав, що здається при них був РПГ. Вони обидва були поранені, у зв'язку з чим доставлені до медичного закладу;

- рапорт співробітника оперативної групи №4 ДКР СБ України з базуванням у м.Лисичанськ ОСОБА_9 про те, що 15 грудня 2014 року о 01:30 силами 24-ої механізованої бригади в районі с.Новотошківка виявлено диверсійно-розвідувальну групу незаконних збройних формувань у складі 7 осіб, які здійснювали розвідку навколо позицій опорного пункту вказаного підрозділу. У результаті збройного протистояння, яке тривало приблизно 1 годину, було поранено та затримано 2-х осіб - ОСОБА_12 та ОСОБА_4, яких доставлено до лікарні в м.Лисичанськ. При них було виявлено та вилучено боєкомплект: 10 гранат для підствольного гранатомета ВОГ-25, 4 магазини для АК-47, близько 200 патронів калібру 7,62 мм, тубус для РПГ-26 (з якого під час бойового зіткнення було здійснено постріл у сторону 24-ої мехбригади), аmunіція та сухпайок російського виробництва;

- висновок експерта № 176 від 31.12.2014, згідно якого 90 предметів зовні схожих на патрони, вилучені 15.12.2014 у гр. ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_5, є бойовими припасами. 90 патронів є бойовими припасами - 7,62x39 мм патронами зразка 1943 року. Дані патрони призначені для стрільби з наступної стрілецької зброї вітчизняного виробництва: автомати - АК, АКМ, АКМС, ручні кулемети - РПК, РПКС, а також з деяких моделей нарізної мисливської зброї (карабіни «Сайга», «Архар» та ін.). Дані патрони для стрільби придатні. Дані патрони виготовлені промисловим способом;

- висновок експерта №175 від 31.12.2014, згідно якого 90 предметів зовні схожих на патрони, вилучені 15.12.2014 у гр. ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_6, є бойовими припасами. 60 патронів є бойовими припасами - 7,62x39 мм патронами зразка 1943 року. Дані патрони призначені для стрільби з наступної стрілецької зброї вітчизняного виробництва: автомати - АК, АКМ, АКМС, ручні кулемети - РПК, РПКС, а також з деяких моделей нарізної мисливської зброї (карабіни «Сайга», «Архар» та ін.). Дані патрони для стрільби придатні. Дані патрони виготовлені промисловим способом;

- висновок експерта № 1 від 08.01.2015, згідно якого надані на експертизу предмети схожі на гранати у кількості восьми штук є 40 мм гранатометними пострілами ВОГ-25, які відносяться до боєприпасів; 40-мм гранатометні постріли ВОГ-25 придатні до вибуху (пострілу);

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 15.02.2015, згідно якого ОСОБА_13 впізнав ОСОБА_4 як особу з позивним «Барсик», з яким він разом перебував у складі розвід групи ЛНР;

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 15.02.2015, згідно якого ОСОБА_13 впізнав ОСОБА_3 як особу з позивним «Лем», з яким він разом перебував у складі розвід групи ЛНР;

- висновок експерта №101 від 16.04.2015, згідно якого в лікарні у ОСОБА_3 встановлено діагноз: «Мінно-вибухова травма. Проникаюче поранення черевної порожнини з множинними пошкодженнями тонкого кишечника, внутрішньочеревна кровотеча. Множинні осколкові поранення обох нижніх кінцівок і правої верхньої кінцівки. Відкритий осколковий перелом нижньої третини лівої великогомілкової кістки з наявністю стороннього тіла. Травматичний шок 1 ступеня». Дані ушкодження виникли від дії снарядів, що утворилися в результаті розриву боєприпасу. Дані ушкодження могли утворитися в строк, і за обставин, указаних в постанові. Дані ушкодження за ступенем тяжкості кваліфікуються: множинні осколкові поранення обох нижніх і правої верхньої кінцівки - як легкі тілесні ушкодження, що спричинили короточасний розлад здоров'я. Проникаюче поранення черевної порожнини з множинними пошкодженнями тонкого кишечника, внутрішньочеревна кровотеча. Відкритий осколковий перелом нижньої третини лівої великогомілкової кістки з наявністю стороннього тіла. Травматичний шок 1 ступеня - як тяжкі тілесні ушкодження, за ознакою небезпеки для життя в момент заподіяння. Враховуючи обставини справи і дані медичної документації на ім'я ОСОБА_3 експерт прийшов до висновку, що тілесні ушкодження могли утворитися в результаті вибуху боєприпасу;

- висновок експерта № 100 від 16.04.2015, згідно якого в лікарні у ОСОБА_4 встановлено діагноз: «Мінно-вибухова травма. Осколкове поранення області правої нижньої кінцівки, правої верхньої кінцівки, грудної клітки. Відкритий перелом зі зміщенням верхньої третини правої стегнової кістки (стан після операції МОС апаратом зовнішньої фіксації 15.12.2014). Відкритий перелом основної фаланги 2 пальця правої кисті з наявністю стороннього тіла. Загальне переохолодження». Дані ушкодження виникли від дії снарядів, що утворилися в результаті розриву боєприпасу. Дані ушкодження могли утворитися в строк, і за обставин, зазначених у постанові. Дані ушкодження за ступенем тяжкості кваліфікуються: осколкові поранення області правої нижньої кінцівки, правої верхньої кінцівки, грудної клітки - як легкі тілесні ушкодження, що потягли за собою короточасний розлад здоров'я. Відкритий перелом основної фаланги 2 пальця правої кисті з наявністю стороннього тіла - як тілесне ушкодження середньої тяжкості, за ознакою тривалості розладу здоров'я. Відкритий перелом зі зміщенням верхньої третини правої стегнової кістки (стан після операції МОС апаратом зовнішньої фіксації 15.12.2014 - як тяжке тілесне ушкодження за ознакою небезпеки для життя в момент заподіяння. Враховуючи обставини справи і дані медичної документації на ім'я ОСОБА_4 експерт вважає, що тілесні ушкодження могли утворитися в результаті вибуху боєприпасу;

- рапорт старшого слідчого в ОВС СУ ГУМВС України в Луганській області Буніної І.В. від 08.10.2015 про те, що в ході досудового розслідування кримінального провадження встановлено, що ОСОБА_3 та ОСОБА_4 за попередньою змовою зі службовими особами ЗС РФ, брали участь у протиправній діяльності, що була спрямована на вчинення планування, підготовку та

розв'язування агресивної війни, а саме проводили провокаційні акції стосовно ЗСУ та збройні напади на військовослужбовців ЗСУ;

- протокол огляду від 15.03.2016, відповідно до якого встановлено наявність в мережі Інтернет на сайті «YouTube» відеороліка під назвою «Інтерв'ю с бойцом армії ЛНР. Обо всех ужасах пребывания в украинском плену». Інтерв'ю дає чоловік на ім'я ОСОБА_4, який судячи з обстановки, знаходиться в лікарняній палаті, на правій нозі в нього маються медичні прилади фіксації, який розповідає, як він в ніч з 14 на 15 грудня разом з двома товаришами підірвався на розтяжці гранати, були поранені та потрапили у полон Збройних сил України. Спочатку перебував в лікарнях міст Лисичанська та Сватово, з 30 грудня 2014 року його тримали в Старобільському слідчому ізоляторі, звідки його забрали для обміну полоненими;

- у судовому засіданні було переглянуто вказаний відеоролік, на ньому особа на ім'я ОСОБА_4 дає інтерв'ю. При цьому інтерв'юер на початку інтерв'ю зазначив, що кілька днів тому був обмін полоненими, з ним зараз один із полонених, яких взяли в полон українські ЗС, після чого запропонував ОСОБА_4 розповісти про обставини цих подій. Віталій заявив, що у ніч з 14 на 15 грудня 2014 року приблизно о 2 год. ночі він підірвався на розтяжці, поранило 3 особи, а решта 4 особи пішли далі, він зробив собі уколи, спробував йти, зазначив, що мав намір йти, спираючись на автомат, але в нього нічого не вийшло, після цього він відстрелив ще один магазин і віддав свій автомат іншій особі з його групи, яка була поранена легше, та сказав йому йти, потім втратив свідомість, через деякий час прийшов до тями, потім знову втратив свідомість, потім почув голоси та зрозумів, що його знайшли українські військові, які поклали його на ноші та винесли з поля, а потім доправили до лікарні в місті Лисичанськ, де з нього зрізали його одягу та прооперували. У лікарні його спитали, чи з Росії він, оскільки на ньому був костюм «Горка», на що він відповів, що він купив його на базарі;

- протокол огляду від 18.03.2016, відповідно до якого встановлено наявність в мережі Інтернет на сайті «YouTube» відеороліка під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_7». Інтерв'ю дає чоловік на ім'я ОСОБА_4, розповідає що під час виконання завдання його було поранено в ногу, після чого він потрапив у полон Збройних сил України, до 30 грудня 2014 року перебував в лікарнях міст Лисичанськ та Сватово. А потім знаходився в слідчих ізоляторах Старобільська та Харкова;

- у судовому засіданні було переглянуто вказаний відеоролік, на ньому ОСОБА_4 зазначив, що він «ішов на завдання», підірвався на розтяжці, отримав поранення, його підібрала 24-та бригада ЗСУ, доставили у лікарню в м.Лисичанську, зняли одягу, зробили операцію, поставили апарат Елізарова;

- протокол огляду від 18.03.2016, відповідно до якого встановлено наявність в мережі Інтернет на сайті «ВКонтакте» сторінки користувача з даними «ОСОБА_3». На сторінці наявні наступні відомості: «дата народження ІНФОРМАЦІЯ_4 город Луганск». Крім того на сторінці користувача ОСОБА_3 наявні фотознімки, на яких зображено молодого чоловіка у військовому камуфльованому форменому одязі, в руках чоловік тримає зброю, а саме автомат. Дата додавання фотознімків «6 октябрю 2015». Крім того на момент огляду встановлено, що користувач останній раз заходив на свою сторінку в соцмережі «Вчера в 19 час 37 мин.», тобто 17.03.2016.

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 14.04.2016, в ході якого свідок ОСОБА_16 за фотознімками впізнала на фото № 4 мешканця с.Курячівка ОСОБА_4;

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 14.04.2016, в ході якого свідок ОСОБА_17 за фотознімками впізнав на фото № 4, 24, 28 мешканця с.Курячівка ОСОБА_4. та протокол огляду предметів та документів від 14.04.2016р. в ході якого за участю свідка оглянуто відео-файли які містяться на 2-х DVD-дисках, а саме: відеоролік під назвою «Интервью с бойцом армии ЛНР. Обо всех ужасах пребывания в украинском плену» та відеоролік під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_7», після огляду яких свідок ОСОБА_17 з впевністю впізнав на відео-файлах ОСОБА_4

- протоколом пред'явлення особи для впізнання від 14.04.2016, в ході якого свідок ОСОБА_18 за фотознімками впізнав на фото № 4, 24, 28 ОСОБА_4, з яким він знайомий з дитинства, та протокол огляду предметів та документів від 14.04.2016 р. в ході якого за участю свідка оглянуто відео-файли, які містяться на 2-х DVD-дисках, а саме: відеоролік під назвою «Интервью с бойцом армии ЛНР. Обо всех ужасах пребывания в украинском плену» та відеоролік під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_7», після огляду яких свідок ОСОБА_18 з впевністю впізнав на відео-файлах ОСОБА_4;

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 15.04.2016, в ході якого свідок ОСОБА_19 за фотознімками впізнав на фото № 1, 17, 31 ОСОБА_4, з яким він знайомий з дитинства, та протокол огляду предметів та документів від 15.04.2016 р. в ході якого за участю свідка оглянуто відео-файли які містяться на 2-х DVD-дисках, а саме: відеоролік під назвою «Интервью с бойцом армии ЛНР. Обо всех ужасах пребывания в украинском плену» та відеоролік під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_7», після огляду яких свідок ОСОБА_19 з впевністю впізнав на відео-файлах ОСОБА_4;

- протокол огляду предметів від 21.04.2016, згідно якого оглянуті речі, вилучені 15.12.2014 в ході огляду місця події у ОСОБА_3;

- протокол огляду речей від 21.04.2016, згідно якого оглянуті речі, вилучені 15.12.2014 в ході огляду місця події у ОСОБА_4;

- протокол огляду від 29.04.2016, відповідно до якого встановлено наявність в мережі Інтернет на сайті «ВКонтакте» сторінки, на якій розміщена інформація «ОСОБА_3, день рождение ІНФОРМАЦІЯ_4, город: Луганск», яка належить ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_4., на вказаній сторінці є фото останнього з 2-мя невстановленими особами, яка має підпис «ул.Мергельная, Луганск» та фото зі схемою м.Луганська з відміткою на перехресті вулиць Гражданської та Торгової. Також є відео, яке розташовано на сторінці ОСОБА_3 з надписом «НУБ», на якому міститься тренування по стрільбі особи, яка одягнута у камуфльований одяг та в руках має автоматичну зброю, а також відео тривалістю 1 хв. 05 сек., на якому ОСОБА_3 виконує пісню про те що він знаходиться в розшуку в Україні та був у полоні;

- у судовому засіданні було переглянуто вказане відео, на якому ОСОБА_3 співає пісню у стилі реп наступного змісту: «Это ЛНР, ...решил с хохлами потягаться, теперь разыскивает меня их государство, наделали во мне дыр их автоматы, осколки, но даже плен не возмутил парня в бейсболке [на відео ОСОБА_3 був у бейсболці]. От души ... тем, кто копает окопы, кто выбрал эту работу, ... всему Юго-Востоку, всем сепаратистам...»;

- протокол огляду предметів та документів від 11.05.2016 р., в ході якого за участю свідків ОСОБА_21, ОСОБА_22 оглянуто відео-файл, який містяться на DVD-диску, тривалістю 1 хв. 05 сек. Встановлено, що на відеозапису особа чоловічої статті знаходиться в приміщенні. Вказана особа одягнута у футболку синього кольору. Упродовж відеозапису зазначена особа співає пісню в стилі реп. Після огляду вказаного відео, свідок ОСОБА_21 впізнала в особі чоловічої статті ОСОБА_3, з яким вона знайома особисто, оскільки в школі № 7 м.Рубіжне була його класним керівником, свідок ОСОБА_22 також впізнала на відео ОСОБА_3, пояснивши, що він в період часу з 2005 по 2007 роки навчався в школі № 7 м.Рубіжне;

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 11.05.2016, в ході якого свідок ОСОБА_21 на фото № 2 впізнала ОСОБА_3;

- протокол пред'явлення особи для впізнання від 11.05.2016, в ході якого свідок ОСОБА_22 на фото № 6 впізнала ОСОБА_3 Б;

- протокол огляду від 23.05.2016, відповідно до якого встановлено наявність в мережі Інтернет на сайті «ВКонтакте» сторінки, на якій розміщена інформація «ОСОБА_3, день народження ІНФОРМАЦІЯ_4, город: Луганск», яка належить ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_4., на вказаній сторінці є фото останнього, який знаходиться на вул.Оборонній м.Луганська та одягнений у камуфльований одяг, на якому мається «георгіївська» стрічка та він спирається на трость;

- матеріали кримінального провадження №12014130370001444 від 07.05.2014 року щодо створення незаконних збройних формувань на території Луганської області, згідно з цими матеріалами оголошено підозру та оголошено розшук деяких осіб, які підозрюються у створенні цих формувань.

Вислухавши заперечення захисників щодо допустимості доказів, суд приходить до наступних висновків.

Суд погоджується з позицією адвокатів про необхідність визнати недопустимими протоколи огляду місця події від 15.12.2016 року складені одразу після затримання ОСОБА_3 і ОСОБА_4 на позиція 24-ої бригади ЗСУ в Новотошківському, оскільки ці протоколи складені неуповноваженою на те особою - співробітником оперативної групи ДКР СБУ ОСОБА_9, тоді як згідно з положеннями [ст.237 КПК України](#) огляд проводять слідчий або прокурор. Як пояснила в судовому засіданні прокурор, у матеріалах справи також відсутнє доручення слідчого про проведення таких слідчих дій. Згідно з положеннями [ст.86 КПК України](#) доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому цим Кодексом; недопустимий доказ не може бути використаний при прийнятті процесуальних рішень, на нього не може посилається суд при ухваленні судового рішення.

Однак суд не погоджується з позицією захисників про необхідність застосування доктрини «плодів отруєного дерева» та визнання недопустимими будь-яких доказів, що стосуються речей указаних в названих протоколах огляду місця події (зокрема, висновків експертів щодо вилучених у ОСОБА_3 і ОСОБА_4 боєприпасів). Так, зазначена теорія допустимості доказів була сформульована в 20-х роках ХХ століття Верховним судом США, рішення якого не є джерелом права в Україні. Натомість у [КПК України](#) ця теорія знайшла відображення у вигляді положень ч.1 [ст.87 КПК України](#), де зазначено, що недопустимими є докази, отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод людини, гарантованих [Конституцією](#) та законами України, міжнародними договорами,

згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій внаслідок істотного порушення прав та свобод людини. Таким чином, доктрина «плодів отруєного дерева» застосовується в Україні лише в тому випадку, якщо докази були отримані внаслідок істотного порушення прав людини. Однак у даному випадку протоколи лише містять перелік виявлених у затриманих осіб предметів, до того ж ці протоколи були визнані недопустимими не внаслідок істотного порушення прав людини, а тому, що вони були складені не уповноваженою на те особою. У той же час, самі ці речі були отримані внаслідок правомірних дій військовослужбовців ЗСУ щодо відбиття збройного нападу диверсійно-розвідувальної групи на позиції ЗСУ та подальшого затримання нападників, при цьому вказані речі в подальшому були легалізовані як докази відповідними постановами слідчого. У даному контексті суд також враховує, що ОСОБА_3 і ОСОБА_4 були затримані на лінії розмежування сил АТО та незаконних збройних формувань, після бойового зіткнення, ці особи були поранені та їх необхідно було терміново відправити до лікарні, тому в цих умовах чекати прибуття слідчого для огляду речей, виявлених у затриманих, означало б порушити фундаментальні права затриманих на життя та заборону катувань і нелюдського поводження.

Суд також враховує заперечення захисників про те, що надані стороною обвинувачення рапорти носять інформативний характер, але не погоджується з ними в тому, що вони не є доказами. Так, відповідно до [ст.99 КПК України](#) документи можуть бути доказами у кримінальному провадженні. Звичайно, враховуючи специфічний характер цих документів, які створюються службовими особами в процесі правоохоронної діяльності, суд має враховувати, що вони можуть містити суб'єктивні оціночні судження цих осіб, а тому кожен із них, взятий окремо, має оцінюватися критично. Проте якщо інформація, яка в них міститься підтверджується та доповнюється сукупністю інших доказів, суд не може ігнорувати ці документи. Таким чином, суд відхиляє заперечення адвокатів щодо недопустимості цих доказів.

Суд також відхиляє заперечення адвокатів щодо недопустимості протоколів впізнання осіб, які ґрунтувалися на тому, що перед проведенням впізнання свідків необхідно було допитати. При цьому суд виходить із того, що прокурором були надані протоколи допиту цих свідків перед проведенням впізнання. Зокрема, відповідно до [ст.95 КПК України](#) суд не може посилається на показання цих свідків, які надалися під час досудового розслідування, але в даному випадку наявність цих протоколів само по собі доводить, що формальні вимоги [ст.228 КПК України](#) були виконані. Сторони не бачили необхідності у виклику цих осіб у судові засідання, оскільки той факт, що на досліджених у судовому засіданні відеоматеріалах були ОСОБА_3 і ОСОБА_4, сторонами не оспорювався.

Суд відхиляє заперечення сторони захисту про визнання недопустимими та неналежними матеріалів іншого кримінального провадження стосовно осіб, які підозрюються у створенні незаконних збройних формувань на території Луганської області. Зокрема, хоча суд погоджується, що з огляду на проголошений [Конституцією України](#) принцип презумпції невинуватості повідомлення про підозру не може розцінюватися як достатній доказ винуватості цих осіб, суд вважає, що ці документи є допустимими й належними доказами того факту, що правоохоронними органами здійснюється кримінальне провадження по факту створення іншими особами незаконних збройних формувань на території

Луганської області. При цьому з огляду на принцип презумпції невинуватості суд не указує прізвища цих осіб у даному вирокі.

Суд відхиляє заперечення захисників щодо необхідності виправдати обвинувачених за ч.4 [ст.260 КК України](#), мотивоване тим, що відповідно до примітки 2 до цієї статті під збройними формуваннями слід розуміти воєнізовані групи, які незаконно мають на озброєнні *придатну для використання вогнепальну, вибухову чи іншу зброю*, а в обвинувачених не було вилучено зброї та відповідно експертом не було зроблено висновок про її придатність до використання. При цьому суд виходить із того, що обставини, що підлягають доказуванню в кримінальному провадженні, можуть бути доведені різними доказами. Суд може погодитись із тим, що найбільш доречним доказом придатності зброї до використання є висновок відповідного експерта. Проте такий висновок не може розглядатися як єдиний допустимий доказ, оскільки в деяких випадках (зокрема, і в цьому) винні особи можуть позбутися своєї зброї. У таких випадках суд має з'ясувати, чи встановлюються ці обставини сукупністю інших доказів відповідно до стандарту доказування «поза розумним сумнівом». Цей стандарт доказування також був запозичений із правової системи загального права та активно використовується Європейським судом з прав людини. Скажімо, у справі «*Ушаков проти України*» (рішення від 18 червня 2015 року, заява № 10705/12) ЄСПЛ відзначив таке: «Суд при оцінці доказів керується критерієм доведеності «поза розумним сумнівом». Згідно з його усталеною практикою доведеність може впливати із сукупності ознак чи неспростовних презумпцій стосовно фактів, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою».

Отже, застосовуючи указаний стандарт доказування в цій справі, суд враховує сукупність доказів і обставини затримання обвинувачених. Зокрема, не дивлячись на те, що більшість з наданих стороною обвинувачення доказів (рапортів, відео) взятих окремо один від одного, можна було б поставити під сумнів посилаючись, наприклад, на суб'єктивну оцінку працівників поліції та СБУ (щодо рапортів працівників поліції та СБУ), чи творчій вимисел (щодо пісні ОСОБА_3), або ж постановочні зйомки (щодо інтерв'ю з ОСОБА_4.), у своїй сукупності всі докази як фрагменти мозаїки утворюють цілісну картину того, що відбулося насправді. За таких обставин суд приходить до переконання, що вина підсудних у вчиненні злочинів, за якими їм пред'явлено обвинувачення, є доведеною «поза розумним сумнівом». У повній мірі це стосується і обвинувачення за ч.4 [ст.260 КК України](#), оскільки затримання після бойового зіткнення на лінії розмежування сил АТО та незаконних збройних формувань поранених внаслідок вибуху ОСОБА_3 і ОСОБА_4, які були екіпіровані у військовий одяг і мали при собі боєприпаси, у тому числі тубус для РПГ-26, у контексті розповіді ОСОБА_4 журналістам незаконних ЗМІ незаконної ЛНР про те, що він був на завданні, мав при собі автомат, з якого стріляв, був одягнений у костюм «Горка», породжує відповідні обґрунтовані презумпції щодо фактів, зокрема, щодо участі ОСОБА_3 і ОСОБА_4 у складі незаконних збройних формувань у нападі на військовослужбовців ЗСУ, які є громадянами в розумінні ч.4 [ст.260 КК України](#), а також щодо наявності у них зброї, придатної для використання (натомість, твердження про те, що ці особи направилися на виконання диверсійно-розвідувального завдання та вступили в бойове зіткнення з військовослужбовцями ЗСУ, не маючи зброї, придатної для використання, в контексті обставин цієї справи виглядає вельми надумано й фантастично).

При оцінці обставин справи в контексті пред'явлених обвинувачень у вчиненні ОСОБА_3 і ОСОБА_4 злочину, передбаченого ч.2 ст.28 ч.2 ст.437 КК України, суд виходить з того, що факт ведення агресивної війни проти України є загальновідомим в Україні, що, зокрема, встановлено як рішеннями судів України (наприклад, рішенням Шевченківського районного суду м. Києва від 12 травня 2016 р. в цивільній справі № 761/9437/15-ц, залишеному без змін ухвалою апеляційного суду м.Києва від 06 вересня 2016 р.; вирок Попаснянського районного суду Луганської області від 14 січня 2016 р. в справі № 423/1063/15-к), так і правовими актами, прийнятими іншими компетентними органами влади України (Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII; Постанова Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України "Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків"» від 21 квітня 2015 року № 337-VIII; Постанова Верховної Ради України «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором» від 27 січня 2015 року № 129-VIII; Постанова Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» від 17 березня 2015 року № 254-VIII; Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року "Про нову редакцію Воєнної доктрини України"» від 24 вересня 2015 року № 555/2015 тощо).

Таким чином, на підставі викладеного вище, суд приходить до висновку про доведеність «поза розумним сумнівом» вини ОСОБА_3 і ОСОБА_4 у вчиненні злочинів, передбачених ч.2 ст.28 ч.4 ст.260, ч.1 ст.263, ч.2 ст.28 ч.2 ст.437 КК України - участь у діяльності не передбачених законом збройних формувань, у тому числі участь у складі таких формувань у нападі на громадян, вчинене за попередньою змовою групою осіб (ч.2 ст.28 ч.4 ст.260 КК України); носіння, зберігання, придбання бойових припасів без передбаченого законом дозволу (ч.1 ст.263); ведення агресивної війни за попередньою змовою групою осіб (ч.2 ст.28 ч.2 ст.437 КК України), у зв'язку з чим суд вважає за необхідне визнати їх винними у вчиненні цих злочинів.

Попри те, що у судовому засіданні встановлено обставини вчинення ОСОБА_3 і ОСОБА_4 злочинів, передбачених ч.2 ст.28, ч.4 ст.260, ч.1 ст.263, ч.2 ст.27, ч.2 ст.28, ч.1 ст.437 КК України, суд вважає за необхідне виключити з фабули обвинувачення посилання на деякі конкретні обставини вчинення цих злочинів, на підтвердження яких стороною обвинувачення не було надано належних і допустимих доказів, зокрема, стосовно конкретного часу розробки невстановленими досудовим розслідуванням службових осіб Збройних сил Російської Федерації плану збройної агресії проти України, конкретних обставин, при яких ОСОБА_4 і ОСОБА_3 були зараховані до складу незаконних збройних формувань і проходили навчання, конкретних обставин отримання ними зброї та боєприпасів і конкретних деталей розвідувального завдання. При цьому суд звертає увагу на те, що частина цих обставин могла стати відомою стороні обвинувачення під час допитів ОСОБА_4 і ОСОБА_3 у межах досудового розслідування, але суд не може посилатися на ці показання відповідно до ст.95

[КПК України](#). Однак це в цілому не впливає на прийняте судом рішення про винуватість ОСОБА_4 і ОСОБА_3 у вчиненні указаних вище злочинів.

При призначенні виду й міри покарання суд, відповідно до [ст. 65 КК України](#), враховує ступінь тяжкості вчинених злочинів, особу винних та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання. Зокрема, суд звертає увагу на широкомасштабні негативні наслідки завдані збройною агресією Росії проти України, участь в якій брали обвинувачені. Крім того, суд враховує те, що обидва обвинувачені на обліку у лікарів наркологів і психіатрів не перебували, не одружені, задовільно характеризуються за місцем проживання, раніше судимі, при цьому ОСОБА_3 вчинив злочин в період іспитового строку. Обставин, що пом'якшують покарання обвинувачених, судом не встановлено. Обставиною, що обтяжує покарання, суд визнає рецидив злочинів. При цьому суд відхиляє посилення сторони обвинувачення на вчинення злочину за попередньою змовою як обставину, що обтяжує покарання, оскільки ця обставина врахована при кваліфікації діяння, до того ж об'єктивну сторону злочинів, передбачених ч.4 ст.260 і ч.2 ст.437 КК України, утворюють саме дії групи осіб, а не однієї особи).

Таким чином, суд вважає за необхідне призначити обвинуваченим в межах санкцій відповідних статей Особливої частини [КК України](#) із застосуванням [ст.70 КК України](#), а обвинуваченому ОСОБА_3 до призначеного покарання частково приєднати невідбуту частину покарання за вироком Рубіжанського міського суду Луганської області від 26.12.2013 року згідно вимог [ст.71 КК України](#).

Відповідно до вимог ч.5 [ст.72 КК України](#) у строк відбуття покарання обвинуваченими слід зарахувати строк їх попереднього ув'язнення.

Відповідно до ст.ст. [122, 124 КПК України](#) документально підтверджені процесуальні витрати, пов'язані із проведенням судових експертиз, слід стягнути з обвинувачених на користь держави в рівних долях.

Долю речових доказів суд вирішує відповідно до [ст.100 КПК України](#).

З урахуванням викладеного, керуючись ст.ст. [368, 370, 373, 374 КПК України](#), суд

засудив:

ОСОБА_3 визнати винним у скоєнні злочинів, передбачених ч.2 ст.[28](#) ч.4 ст.[260](#), ч.1 ст.[263](#), ч.2 ст.[28](#) ч.2 ст.[437 КК України](#), призначивши йому покарання:

- за ч.2 ст.[28](#) ч.4 ст.[260 КК України](#) - у вигляді одинадцяти років позбавлення волі з конфіскацією усього майна;
- за ч.1 [ст.263 КК України](#) - у вигляді п'яти років позбавлення волі;
- за ч.2 ст.[28](#) ч.2 ст.[437 КК України](#) - у вигляді чотирнадцяти років позбавлення волі.

На підставі ч.1 [ст.70 КК України](#) призначити ОСОБА_3 покарання за сукупністю злочинів шляхом часткового складання призначених покарань у вигляді чотирнадцяти років шести місяців позбавлення волі з конфіскацією усього майна.

На підставі ч.1 [ст.71 КК України](#) за сукупністю вироків до покарання, призначеного за цим вироком, частково приєднати невідбуту частину покарання, призначеного Рубіжанським міським судом Луганської області від 26 грудня 2013 року, у вигляді частину 6 місяців позбавлення волі, остаточно призначивши ОСОБА_3 покарання у вигляді п'ятнадцяти років позбавлення волі з конфіскацією усього належного йому майна в дохід держави.

Строк відбування ОСОБА_3 покарання відраховувати з моменту фактичного затримання.

У строк відбування ОСОБА_3 покарання зарахувати строк його попереднього ув'язнення в період з 30 грудня 2014 року до 04 березня 2015 року, включно, з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

ОСОБА_4 визнати винним у скоєнні злочинів, передбачених ч.2 ст. [28](#) ч.4 ст. [260](#), ч.1 ст. [263](#), ч.2 ст. [28](#) ч.2 ст. [437 КК України](#), призначивши йому покарання:

- за ч.2 ст. [28](#) ч.4 ст. [260 КК України](#) - у вигляді одинадцяти років позбавлення волі з конфіскацією усього майна;

- за ч.1 ст. [263 КК України](#) - у вигляді п'яти років позбавлення волі;

- за ч.2 ст. [28](#) ч.2 ст. [437 КК України](#) - у вигляді чотирнадцяти років позбавлення волі.

На підставі ч.1 ст. [70 КК України](#) за сукупністю злочинів шляхом часткового складання призначених покарань остаточно призначити ОСОБА_4 покарання у вигляді чотирнадцяти років шести місяців позбавлення волі з конфіскацією усього належного йому майна в дохід держави.

Строк відбування ОСОБА_4 покарання відраховувати з моменту фактичного затримання.

У строк відбування ОСОБА_4 покарання зарахувати строк його попереднього ув'язнення в період з 30 грудня 2014 року до 04 березня 2015 року, включно, з розрахунку один день попереднього ув'язнення за два дні позбавлення волі.

Стягнути з ОСОБА_3 на користь держави процесуальні витрати у сумі 442,26 грн. (чотириста сорок дві гривні 26 коп.).

Стягнути з ОСОБА_4 на користь держави процесуальні витрати у сумі 442,26 грн. (чотириста сорок дві гривні 26 коп.).

Речові докази (три магазини до АКМ, споряджені патронами калібру 7,62 мм в кількості 30 шт., усього 90 шт. з урахуванням витрачених під час проведення експертиз, скляний контейнер з РПГ-26 №085236, підсумок для пострілів підствольного гранатомету ГР-25, гранати ВМГ-К (40 мм гранатометні постріли ВОГ-25) в кількості 8 одиниць, магазин до АКМ, споряджений патронами калібру 7,62 мм в кількості 30 шт. з урахуванням витрачених під час проведення експертиз, які зберігаються в СУ ГУНП в Луганській області) - знищити.

Речові докази (грошові кошти в розмірі чотири гривні, що зберігаються в УФЗБО ГУНП в Луганській області) - конфіскувати в дохід держави.

Відповідно до ст. [532 КПК України](#) вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Відповідно до ст. [395 КПК України](#) вирок може бути оскаржений протягом тридцяти днів з дня його проголошення шляхом подання апеляційної скарги до апеляційного суду Луганської області через Попаснянський районний суд Луганської області.

Копію вироку можна отримати в порядку, визначеному ст. [376 КПК України](#).